

2020. 11. 22. Van vagy nincs koronavírus-járvány?

Kedves Testvérek!

Ez év szeptember 30-án a honlapunkra feltöltöttünk egy ígehirdetést ezzel a címmel: *Van vagy nincs koronavírus-járvány?* Szeptemberben ugyanis nagyon sokan voltak, akik tagadták a járványt, vagy legalábbis úgy álltak hozzá, hogy nem veszélyesebb, mint az influenza-vírus. Éppen ezért nagyon sokan nem vették komolyan a védekezést sem. (Maszkhasználat, távolságtartás, idősek fokozott védelme, stb.) Azóta a járvány még nagyobb méreteket öltött. Már kevesebb a járványt tagadó, de még most is vannak ilyenek, még orvosok közt is. Hívó testvérek is vannak, akik úgy gondolkoznak, hogy az Úr megőrzi az Övéit, és nem védekeznek. Sőt ezt (pl. maszk viselését) hitelenségnek tartják, figyelmen kívül hagyva más Igéket. Pl.: *Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.* (Luk 4,12) *Minden lélek engedelmeskedjék a felső hatalmasságoknak; mert nincsen hatalmasság, hanem csak Istentől: és amely hatalmasságok vannak, az Istentől rendeltettek. Mert Isten szolgája ő a te javadra.* (Róm 13,1. 4.)

Az alábbiakban közzéteszem két testvérnek a tapasztalatát, akik átestek a járvány okozta fertőzésen. Az esetük hiteles, tőlük, maguktól tudom. Nyugdíjas korú hívó emberek. Nevük nem fontos.

Szeretettel:

Debrecen, 2020. november 22.

Apostol Imre

Az egyik testvér tapasztalata

Vasárnap testvéri körben öten voltak együtt. A személyes kontaktot kerülték. A jelenlévők egyike rosszul éreztélte magát, és köhögött is. Nem tulajdonítottak neki nagyobb jelentőséget.

Kb. egy héttel később a testvér lépcsőkön ment fel, és nagyon elgyengült. Le kellett ülnie, sőt szinte lezuhant egy székre. Gyorsan vert a szíve. Megmérte a pulzusát: 120/perc. Volt nála gyógyszer, mert rendszeresen szednie kell ritmusszabályzót, és vett be a szokásos adagon felül. Egy idő múlva jól érezte magát.

Másnap reggel ismét szaladt a pulzusa a megemelt gyógyszeradag mellett is, és csak estére normalizálódott úgy, hogy egész nap feküdt. Ezt az időnként jelentkező pitvar-fibrillációnak tudta be, ami átmeneti, legtöbbször csak 1-2 órás erőtlenséggel szokott járni. Emiatt nem gondolt arra, hogy ezek a tünetek koronavírus fertőzésre is utalhatnak. Azonban a következő naptól, addig soha át nem élt tüneteket tapasztalt: bőr-, mellkas- és hátfájdalmat, mintha tépték volna az izmait. Nem érezte az ízeket, szagokat és illatokat, kerülte az ételeket. Fájt a feje, alig tudott gondolkodni, mert még a gondolkodás is fájt. Majd esténként hőemelkedése lett 37,1 – 37,8, de nem köhögött. Folyamatosan erőtlén volt, éjjel-nappal aludni vágyott. Egyik reggel eljutott a konyha-asztalig, megette a kevéske reggelijét, hogy a kötelező gyógyszereit be tudja venni. A reggelizés fáradalma úgy „lenullázta”, hogy szólni akart, de már nem volt rá képes. Elesett. Pár másodperc vagy perc után fel tudott tápázkodni. Sérülése nem lett. Ettől kezdve a legkisebb mozgás: evés, ruhaváltás, tisztálkodás után, rögtön pihennie kellett.

Közben a háziorvossal telefonon tartotta a kapcsolatot. Amikor jelezte az orvosnak, hogy hurutosan kezd fátyolosodni a légcsöve, és esténként hőemelkedése van, akkor szedtetett vele antibiotikumot. Amikor ez nem hozott változást, az orvos másik antibiotikumot rendelt.

Ezek után el kellett volna mennie egy szakorvosi vizsgálatra, mert hónapokkal korábban akkorra kapott időpontot. Felhívta az orvost, s mondta neki, hogy Covid gyanúba került, nem lehetne-e más időpontra áttenni. Az orvos nem egyezett bele, biztatta, hogy menjen oda, nem lesznek sokan. Nagy nehezen elment, és teljesen szokatlan módon csak ő volt az egyetlen beteg. Az orvos „kioktatta a Covid-ból”. Kb. így hangzott: nem kell félni, a Covid-ot csak azok kapják el, akik félnek tőle. Lazán kell venni! A nővér pedig mindenre kontrázott. Igyekezett tisztelettel elköszönni. Nem mondta nekik, amit a saját bőrén tapasztalt a Covid fertőzésről.

A fura és kevés étkezésnek, a sok fekvésnek meglett a következménye: leállt a széklete, ami kínzó, görcsös fájdalommal járt. Hashajtó-só bevétele után másnap oldódott meg.

A testvér végül feltette a kérdést: „Vajon hol kaptam el a vírust, és mit csináltam rosszul?” Eddig még nincs felelet.

A másik testvér tapasztalata

Ez a testvér egy pénteki napon el kezdett szárazon köhögni. Másnap az ügyeletes gyógyszerárban kaptak köhögéscsillapítót. Ha a testvér hosszabban beszélt, köhögési roham kapta el. A lánya vasárnap egy másik köhögéscsillapítót hozott neki. Olyat, ami az allergiás tüneteket enyhíti. Hétfőn közölték a háziorvossal a köhögést, és azt is, milyen gyógyszert szed rá. A háziorvos helyben hagyta, és mellé még bizonyos adag C és D vitamin szedését javasolta.

A háziorvossal 3-4 naponta beszéltek telefonon. Két alkalommal is írt fel neki antibiotikumot. A köhögés egy idő múlva csillapodott, rohamai egyre ritkábban voltak. Közben elvesztette az íz- és szagérzékét, ami egy idő múlva visszatért.

Rendkívüli módon elment az ereje. Olyan kis mozgás után – ami korábban teljesen szokványos volt, és egyáltalán nem jelentett problémát –, annyira kifáradt, hogy rögtön pihennie kellett.

Ennek a testvérnek problémája van a vércukorral. Mindeközben a vércukorszintje egyre magasabb lett, és csak kb. 3 hét múlva csökkent elviselhető mértékűre, amikor egyéb tünetei is nagyjából rendeződtek.

Utólag ő sem tudja megmondani, hol fertőződhetett meg.